

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **navrhovatelů: a) H. V., b) J. H., c) V. J., d) L. P., e) T. P., f) M. S., g) M. D., h) R. R., ch) J. M., i) I. P. a j) P. Z.**, všichni zast. JUDr. Irenou Helmovou, advokátkou se sídlem Janáčkovo nábřeží 39/51, Praha 5 - Smíchov, proti **odpůrkyni: obec Černolice**, se sídlem Černolice 64, Mníšek pod Brdy, zast. JUDr. Jindřichem Vítkem, Ph.D., advokátem se sídlem Nad Petruskou 1, Praha 2, proti opatření obecné povahy č. 1/2012/OOP ze dne 20. 12. 2012 – územnímu plánu Černolic a na zrušení rozhodnutí odpůrkyně o námitkách ze dne 19. 12. 2012, č. j. 5-21-2012/ZO, v řízení o kasační stížnosti odpůrkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 7. 5. 2013, č. j. 50 A 7/2013 - 130,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností brojí odpůrkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), jímž bylo zrušeno opatření obecné povahy č. 1/2012/OOP ze dne 20. 12. 2012, územní plán Černolic, v části grafického i textového vymezení zastavitelných ploch Z2a, Z9a, Z10a, Z23a, P1a, P1b, P1d a P16 a jímž bylo dále zrušeno rozhodnutí o námitkách podaných navrhovateli v části, v níž se týkají vymezení zastavitelných ploch Z2a, Z9a, Z10a, Z23a, P1a, P1b, P1d a P16. Dále krajský soud rozhodl o povinnosti stěžovatelky zaplatit navrhovatelům na náhradě nákladů řízení částku 112 060,10 Kč k rukám jejich právní zástupkyně.

V podané kasační stížnosti stěžovatelka navrhl, aby její kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek, neboť právní následky rozsudku krajského soudu by pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zachování existence zrušených částí územního plánu je ve veřejném zájmu obyvatel obce Černolice.

Ve vztahu k výroku rozsudku krajského soudu o nákladech řízení stěžovatelka uvedla, že poté, co rezignovali tři zastupitelé, zastupitelstvo obce v době sepsu kasační

stížnosti tvořili čtyři zastupitelé a obec hospodařila podle rozpočtového provizoria. V rozpočtu obce přitom nejsou volné finanční prostředky k úhradě nákladů řízení ve výši, jakou navrhovatelům krajský soud přiznal. Případná úhrada těchto nákladů řízení z rozpočtu obce by přitom měla zásadní vliv na fungování obce a zajišťování potřeb jejích obyvatel. Na základě sdělení Ministerstva vnitra ze dne 3. 4. 2013, č. 94/2013, se mají dne 20. 7. 2013 konat nové volby do zastupitelstva obce, po jejichž uskutečnění by mělo začít fungovat nové kompletní zastupitelstvo, a rozpočtové provizorium by mělo skončit.

Navrhovatelé se ke stěžovatelčinu návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřili.

Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vyšel z relevantní právní úpravy. Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se použije přiměřeně.

Dle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *„soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

Dle § 73 odst. 3 s. ř. s. *„přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.“*

V návaznosti na citovanou právní úpravu lze obecně konstatovat, že se od navrhovatele, který žádá přiznání odkladného účinku, především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než ta, která by vznikla jiným osobám přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Dále se od něj očekává též vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Vylíčení podstatných skutečností musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se takový navrhovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Tyto skutečnosti potom musí být vylíčeny takovým způsobem, aby z nich byl Nejvyšší správní soud schopen jednoznačně tvrzenou újmu dovodit. Nejvyšší správní soud však není oprávněn ani povinen v daném ohledu nahrazovat činnost navrhovatele a vznik újmy na straně stěžovatele jakkoli dovozovat či dohledávat např. ze soudního nebo správního spisu. Kromě toho navrhovatele tíží též důkazní břemeno ke svým tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po navrhovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil.

V nynějším případě však stěžovatelka ve vztahu ke zrušení územního plánu pouze parafrázovala zákonné znění § 73 odst. 2 s. ř. s., když uvedla, že právní následky rozsudku krajského soudu by pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nejvyšší správní soud konstatuje, že

pokračování

takové tvrzení vzhledem ke své nekonkrétnosti neskytá podklad pro to, aby mohl být odkladný účinek kasační stížnosti přiznán. Není z něj totiž vůbec patrné, v jakých konkrétních skutečnostech pro sebe stěžovatelka spatřuje újmu v návaznosti na zrušení části územního plánu. Aby mohl být odkladný účinek přiznán, je třeba, aby stěžovatelka individualizovaným a dostatečně určitým způsobem újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. popsala a svá tvrzení též doložila. Tvrzeními v návrhu na přiznání odkladného účinku je nutno újmu konkretizovat, samotná parafráze zákonného textu stanovujícího podmínky pro přiznání odkladného účinku nepostačuje.

Dále ve svém návrhu stěžovatelka uplatnila tvrzení, že v jejím rozpočtu nejsou volné finanční prostředky k úhradě nákladů řízení ve výši, jakou navrhovatelům krajský soud přiznal, a případná úhrada těchto nákladů řízení z rozpočtu obce by přitom měla zásadní vliv na fungování obce a zajišťování potřeb jejích obyvatel. Ve vztahu k těmto tvrzením musí zdejší soud zmínit, že z nich není patrné, jakým konkrétním objemem volných peněžních prostředků stěžovatelka disponuje. Dále není zřejmé, kolik peněžních prostředků je třeba k zajištění fungování obce a saturování potřeb jejích obyvatel, o nichž se stěžovatelka zmínila, natož aby stěžovatelka specifikovala, o jaké náklady přesně jde. Pro náležité posouzení stěžovatelkou zmíněného důvodu pro přiznání odkladného účinku by Nejvyšší správní soud musel být obeznámen s přesným objemem peněz, s nímž může stěžovatelka nakládat, a dále s výší i s konkrétní strukturou výdajů, které dala stěžovatelka do souvislosti s fungováním obce a zajišťováním potřeb jejích obyvatel. Jedině na základě takových informací by mohl zdejší soud v nezbytné podrobnosti a nezprostředkovaně posoudit, zda stěžovatelka skutečně nedisponuje dostatečnými prostředky a zda by jí tak mohla vzniknout újma v souvislosti s placením nákladů řízení a jakou povahu by taková újma mohla mít ve vztahu k jiným osobám. Jedině na základě dostatečně přesného a určitého vymezení újmy by mohl Nejvyšší správní soud poměřit, jestli by v případě stěžovatelky skutečně šlo o nepoměrně větší újmu v porovnání s jinými osobami. Stěžovatelčin návrh však takové posouzení vzhledem ke své obecnosti neumožnil.

Nejvyšší správní soud taktéž zdůrazňuje, že tvrzení, jimiž je podložen návrh na přiznání odkladného účinku, musí být též doložena. Stěžovatelka přitom ve vztahu ke své finanční situaci soudu nepředložila jediný doklad. Návrhu na přiznání odkladného účinku tak nebylo možno vyhovět, jelikož stěžovatelka nepředestřela soudu dostatečně konkrétní tvrzení osvědčující újmu, natož aby k těmto tvrzením unesla důkazní břemeno.

Za dané situace se Nejvyšší správní soud nemusel zabývat absencí rozporu s veřejným zájmem, pokud by byl odkladný účinek přiznán, na což stěžovatelka ve svém návrhu poukázala, jelikož takové posuzování má význam až tehdy, jestliže soud dospěje k závěru, že jsou ostatní podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti splněny.

Na závěr Nejvyšší správní soud zmiňuje, že zamítavým rozhodnutím o návrhu na přiznání odkladného účinku žádným způsobem nepředjímá výsledek posouzení samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu